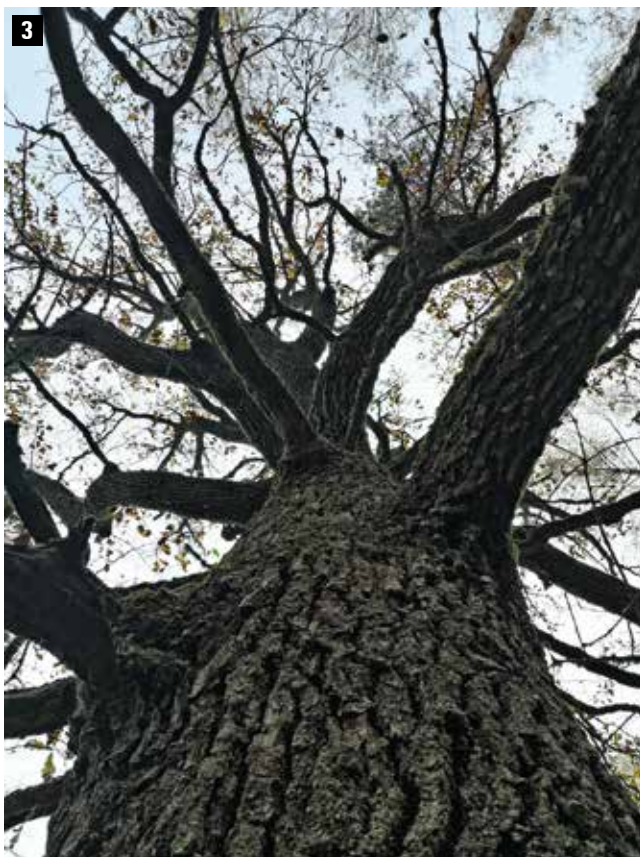

ACADEMIA

STACJA BADAWCZA W POPIELNIE

Fotografie Mamadou M. Bah i Remigiusz Łoboda

Koniki polskie są jedyną rodzimą i pierwotną rasą koni wywodzącą się bezpośrednio od dzikich tarpanów. Nadal są zagrożone wyginięciem. W Stacji Badawczej PAN w Popielnie prowadzone są badania nad ich hodowlą w celu zachowania rasy.

Fot. 1.
Jeden z wolno żyjących
tabunów koników polskich
na ścieżce rowerowej
na terenie Leśnictwa
Kończewo w Popielnie

Fot. 2.
Młody buk

Fot. 3.
Wiekowy dąb

ACADEMIA w obiektywie

Tabun półdzikich
koników polskich
nad jeziorem Bełdany

Kurze bagno

W koronach sosen

Fot. 1.
Stado jeleni
na popiełańskich
pastwiskach

Fot. 2.
Koniki polskie
na pastwisku

Fot. 3.
Las sosnowy. Teren
Leśnictwa Kończewo
w Popielnie

Stacja Badawcza Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Popielnie położona jest na Półwyspie Popielniańskim, pomiędzy jeziorami Śniardwy, Bełdany, Warnołty, na terenie liczącym przeszło 1600 ha. Aby do niej dotrzeć, trzeba pokonać drogę przez piękne, w głównej mierze sosnowe, lasy użytkowane przez stację od 1956 r. Do stacji należy również Leśnictwo Doświadczalne Kończewo położone w Puszczy Pińskiej. Na sąsiadującym z nim od wschodu jeziorze Warnołty znajduje się rezerwat przyrody i wyspa, na której rokrocznie gniazduje populacja kormorana.

Najistotniejszym zadaniem stacji od 2016 r., po przejęciu jej przez Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie, jest hodowla zachowawcza konika polskiego, realizowana w zakresie hodowli stajennej i rezerwatowej. Na 42 konikach wolno żyjących w lesie prowadzone są badania behawioralne. W stajni badane są cechy użytkowe 49 koników wraz ze źrebakami.

Mimo iż w 80% tutejszy las zdominowany jest przez sosny, podziwiać w nim można także łąg jesionowo-olszowy i grąd subkontynentalny, czyli las mieszany, w którym przeważają: dąb, grab, lipa, świerk i buk oraz krzewy: leszczyna, kruszyna, czeremcha i głóg.

W lasach można tu spotkać zawilce i przylaszczki oraz marzankę wonną, lilię złotogłów, kopytnika pospolitego, kalinę koralową czy wawrzynek wilczelyko.

Są tu również Smolak Duży i Mały – jeziora dystroficzne, czyli jałowe zbiorniki o małej produkcji biologicznej, które zarastając, tworzą trzęsawiska i torfowiska.

DR N. WET. **MAMADOU BAH**
KIEROWNIK STACJI BADAWCZEJ W POPIELNIE

Fot. 4.
Tokujący głuszc

Fot. 5.
Wyspa Kormoranów

ACADEMIA w obiektywie

Droga do leśniczówki.
Las sosnowy

